

TJUGOANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 2 SEPTEMBER

Läsning

1 Thess 4:13–17

Vi vill att ni skall veta hur det går med dem som avlider, så att ni inte behöver sörja som de andra, de som inte har något hopp. Om Jesus har dött och uppstått, vilket vi tror, då skall Gud också genom Jesus föra till sig de avlidna tillsammans med honom. Med stöd av vad Herren lärt oss säger vi er detta: vi som är kvar här i livet då Herren kommer skall inte gå före de avlidna. Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befallning ljuder genom ärkeängelns röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först, och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och sedan skall vi alltid vara hos honom.

Responsoriepsalm

Ps 96:1, 3–5, 11–13 (R. 13ab)

R. Herren kommer för att döma jorden.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder.
Förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Ty stor är Herren och högtlovad,
fruktansvärd är han mer än alla gudar.
Ty folkens alla gudar är avgudar,
men Herren har skapat himmelen. R.

Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
havet brusa med allt vad det rymmer,
marken och allt den bär må glädja sig. R.

Alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer,
ty han kommer för att döma jorden.
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:16–30

Vid den tiden kom Jesus till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet: *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna året som Herren har valt.* Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.« Alla prisade honom och häpnade över de ljuvliga ord som utgick ur hans mun. Och de frågade: »Är det inte Josefs son?« Då sade han till dem: »Snart kommer ni med talesättet: Läkare, bota dig själv! och säger: Allt som vi har hört att du har gjort i Kafarnaum, gör det här i din hemstad också.«

Sedan sade han: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhoppen och fortsatte sin väg.

eller (om Herrens törnekrona firas):

Läsning

2 Kor 12:7-10

Bröder. För att jag inte skall bli högfärdig, har jag fått en tagg som sticker mig, en ängel från Satan som misshandlar mig så att jag inte skall bli högfärdig. Tre gånger har jag bett Herren att den skall lämna mig i fred. Men han svarade: "Min nåd är allt du behöver." Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig. Jag gläds åt svaghet, för-olämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

Responsoriepsalm

Ps 69:20-21, 22, 27, 31, 33-34 (R. jfr 21 cd)

R. Jag hoppades på medkänsla, men förgäves, på någon som ville trösta mig, men ingen fanns.

Du känner min vanära, min skam och min smälek,
du ser alla mina ovänner.
Smälek har krossat mitt hjärta,
så att jag är vanmäktig. R.

De gav mig galla att äta,
och ättika att dricka i min törst.
Men mig som är betryckt och plågad,

mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda. R.

Jag vill lova Guds namn med sång,
och med tacksägelse upphöja honom.
När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva. R.

Halleluja

Ps 8:6b-7

V. Med ära och härlighet krönte du honom. Du lät honom härska över dina verk.

Evangelium

Joh 19:1-5

Vid den tiden tog Pilatus Jesus och lät gissla honom. Och soldaterna vred ihop en krans av törne och satte på hans huvud, och de hängde på honom en purpurröd mantel. De gick fram till honom och sade: "Var hälsad, judarnas konung", och gav honom örfilar. Sedan gick Pilatus ut igen och sade till judarna: "Jag för ut honom till er för att ni skall förstå att jag inte finner honom skyldig till något." Jesus kom ut, med törnekransen och den purpurröda manteln, och Pilatus sade: "Här är mannen."

TISDAG DEN 3 SEPTEMBER

Läsning

1 Thess 5:1-6, 9-11

Om tid och stund behöver man inte skriva till er, för ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. Just när folk säger: »Allt är lugnt och tryggt«, då kommer katastrofen lika plötsligt som värkarna när en kvinna skall föda, och de slipper inte undan. Men ni, bröder, lever inte i mörkret, och dagen kan inte överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets söner och dagens söner. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Därför får vi heller inte sova som de andra utan måste hålla oss vakna och nyktra. Gud har inte bestämt oss till att bli offer för vreden utan till att vinna frälsning genom vår herre Jesus Kristus, som har dött för oss för att vi skall leva tillsammans med honom, vare sig vi nu är vakna eller sover. Därför skall ni trösta och bygga upp varandra, så som ni ju också gör.

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 4, 13-14 (R. 13)

R. Jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs värn,
för vem skulle jag rädas? R

Ett har jag begärt av Herren,

därefter traktar jag:
att få bo i Herrens hus så länge jag lever,
för att skåda Herrens ljuvlighet
och söka svar i hans tempel. R

Ja, jag tror förvisso
att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.
Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Luk 4:31-37

Vid den tiden kom Jesus till staden Kafarnaum i Galileen, och där undervisade han folket på sabbaten. De överväldigades av hans undervisning, eftersom det låg makt i hans ord. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren demon, och han skrek högt: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus hutade åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Demonen kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. Alla greps av bävan och frågade varandra: »Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befäller han de orena andarna, och de far ut.« Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten.

ONSDAG DEN 4 SEPTEMBER

Läsning

Kol 1:1-8

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, och från vår broder Timotheos till de heliga i Kolossai, våra bröder som lever i tron på Kristus. Nåd och frid från Gud vår fader.

Vi tackar alltid Gud, vår herre Jesu Kristi fader, var gång vi ber för er, ty vi har hört berättas om er tro på Kristus Jesus och om den kärlek ni hyser till alla de heliga, i hoppet om det som väntar er i himlen. Om detta hopp har ni tidigare hört genom sanningens ord, evangeliet, som har nått fram till er liksom det bär frukt och växer till i hela världen; så har det gjort hos er också ända sedan den dag då ni först hörde det och fick kunskap om Guds nåd sådan den verkliga är. Det fick ni lära er av Epafras, vår käre medarbetare, som till ert bästa är en trogen tjänare åt Kristus. Han har talat om för oss vilken kärlek som fyller er ande.

Responsoriepsalm

Ps 52:10-11 (R. 10b)

R. Jag förtröstar på Guds nåd för evigt.

Jag skall vara som ett grönskande olivträd i Guds hus.
Jag förtröstar på Guds nåd alltid och för evigt. R.

Jag skall i evighet tacka dig för vad du gjort
och inför dina fromma hoppas på ditt namn,
ty du är god. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:38–44

Vid den tiden lämnade Jesus synagogan och gick hem till Simon. Men Simons svärmor låg i hög feber, och de frågade honom till råds om henne. Han gick fram och böjde sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem.

Vid solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar. Och han lade händerna på var och en och botade dem. Från många for det också ut demoner, som skrek: »Du är Guds son.« Han hutade åt dem och förbjöd dem att säga mer, eftersom de visste att han var Messias.

Tidigt nästa morgon gick han därifrån, bort till en enslig plats. Folket började leta efter honom och kom ända dit där han var, och de ville hindra honom från att lämna dem. Men han sade till dem: »Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd.« Och sedan predikade han i synagogorna i Judeen.

TORSDAG DEN 5 SEPTEMBER

Läsning

Kol 1:9–14

Från den dag då vi fick höra om er har vi därför ständigt bett för er. Vår bön är att ni skall fyllas av kunskap om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt, så att ni kan leva värdigt Herren och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud. Hans härlighets kraft skall på allt sätt ge er styrka att alltid och med glädje vara uthålliga och tålmodiga, och ni skall tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset. Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike, och genom Sonen har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. 2a)

R. Herren har låtit sin frälsning bli känd.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig,
jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Luk 5:1-11

En gång när Jesus stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord, fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala, sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.« Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.« Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig, Herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat – likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

FREDAG DEN 6 SEPTEMBER

Läsning

Kol 1:15-20

Jesus är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden,

härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

Responsoriepsalm

Ps 100:2-5 (R. 2c)

R. Kom inför Herrens ansikte med fröjderop.

Höj jubel till Herren, alla länder,
tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R.

Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Gå in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov,
tacka honom, lova hans namn. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Luk 5:33-39

Vid den tiden sade fariseerna och de skriftlärda till Jesus: »Johannes lärjungar fastar ofta och ber, och det gör också fariseernas, men dina, de äter och dricker.« Jesus svarade: »Inte kan ni väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem? Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den tiden är inne, kommer de att fasta.« Han gav dem också en liknelse: »Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda. Nej, nytt vin skall hällas i nya säckar. Ingen som har druckit gammalt vin vill ha av det nya; han tycker det gamla är bättre.«

LÖRDAG DEN 7 SEPTEMBER

Läsning

Kol 1:21-23

Ni som förut stod utanför och visade ert fientliga sinnelag i era onda gärningar, också er har han nu försonat med sig genom att Kristus led döden med sin jordiska kropp. Han skall låta er träda fram inför sig, heliga och fläckfria och oförvitliga, om ni håller fast vid er tro, har en stadig grund och inte viker från det hopp ni har fått höra om i evangeliet, som har förkunnats för allt skapat under himlen och vars tjänare jag, Paulus, har blivit.

Responsoriepsalm

Ps 54:3-4, 6, 8 (R. 6a)

R. Gud är min hjälpare.

Hjälp mig, Gud, efter ditt löfte,
skaffa mig rätt i din makt.
Gud, hör min bön,
lyssna till mina ord. R.

Gud är min hjälpare,
Herren beskyddar mig.
Då skall jag offra åt dig med villigt hjärta,
Herre, jag skall prisa ditt namn, ty du är god. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 6:1-5

En sabbatsdag tog Jesus vägen genom några sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, gnuggade dem mellan händerna och åt. Några av fariseerna sade: »Varför gör ni sådant som inte är tillåtet på sabbaten?« Då svarade Jesus dem: »Men har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus och tog skådebröden, som ingen utom prästerna får äta, och åt av dem och gav åt sina män.« Och Jesus sade till dem: »Människosonen är herre över sabbaten.«

TJUGOTREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 8 SEPTEMBER

Första läsningen

Vish 9:13-18

Vilken människa har kunskap om Guds vilja?
Vem kan tänka ut vad Herren vill?
De dödligas tankar är otillräckliga,

våra beräkningar är inte att lita på.
Den förgängliga kroppen är en börda för själen,
det jordiska höljet tynger sinnet med alla dess tankar.
Vi kan knappt göra oss en bild av det som finns på jorden,
bara med svårighet finner vi det vi har inom räckhåll.
Men vem har utforskat det som finns i himlen?
Vem har förstått din vilja utan att du skänkt honom vishet
och sänt din helige Ande från höjden?
Det var så jordens invånare leddes på rätta vägar,
så lärde sig människorna vad som gläder dig:
genom visheten blev de räddade.

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människan bli mull igen,
du säger: Bli vad du en gång var!
Tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
som en av nattens timmar. R.

Människorna sveper du bort,
de är som morgonsömnen.
De förgås som gräset.
Fast det frodas om morgonen är det förgängligt:
mot kvällen vissnar det och torkar bort. R.

Lär oss hur få våra dagar är,
då vinner vårt hjärta vishet.
Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta oss var morgon med din nåd,
så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.
Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet.
Låt allt vi gör krönas med framgång! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 658

Andra läsningen

Filem v. 9b–10, 12–17

Jag, en åldrad Paulus och nu också fånge för Kristi Jesu skull, vädjar för Onesimos, mitt barn som jag har fött i min fångenskap. När jag skickar tillbaka honom till dig är det som om det vore en del av mig själv. Jag hade helst velat ha honom kvar hos mig för att han skulle vara mig till hjälp i ditt ställe, när jag nu sitter fången för

evangeliets skull. Men utan ditt samtycke ville jag ingenting göra; det goda du gör skall inte ske av tvång utan av fri vilja. Kanske fick du vara utan honom en tid just för att få honom tillbaka för alltid, inte längre som en slav utan som något mer än en slav: en kär broder. Det är han i högsta grad för mig. Hur mycket mer skall han då inte vara det för dig, både som människa och som kristen. Om du betraktar mig som din vän, ta då emot honom som om det vore jag.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Luk 14:25–33

Stora skaror gick tillsammans med Jesus, och han vände sig om och sade till dem: »Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt! Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen? Kan han inte det skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta. Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.«